

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 4681

Doknr.
433296

Dato
22-06-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 4. juni 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 705 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 705:

"Hvordan vil ministeren iværksætte initiativer for at sikre, at en faderskabssag ikke kan trækkes så langt ud, at faderen ikke har nogen som helst rettigheder i op til et halvt år efter fødslen, og hvordan vil ministeren sikre en hurtigere proces, så en far hurtigt kan få sit barn at se efter fødslen? Ministeren bedes samtidig redegøre for, hvorvidt ministeren mener, at de regler, der er i dag, er rimelige."

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet sådan, at der er tale om en situation, hvor en ugift kvinde føder et barn, og at der inden barnets fødsel ikke er indgivet en skriftlig erklæring mellem moren og en mand om, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet – en såkaldt omsorgs- og ansvarserklæring.

Hvis et faderskab ikke kan registreres i forbindelse med registrering af barnets fødsel, f.eks. fordi der ikke er indgivet en omsorgs- og ansvarserklæring, følger det af § 7 i børneloven, at der som udgangspunkt skal rejses en sag om faderskab i Familieretshuset.

Udgangspunktet er, at barnet har ret til at kende sin biologiske baggrund, ligesom der i den familieretlige lovgivning er en formodning for, at det er bedst for et barn at have to forældre. Derudover giver faderskabet både barnet og faren en række rettigheder og pligter.

Samtidig er det dog vigtigt at holde sig for øje, at et faderskab har vidtrækkende konsekvenser, hvorfor der under sagens behandling er en række sagsbehandlingskridt, der skal sikre et korrekt udfald af sagen.

I en faderskabssag har moren efter § 8 i børneloven pligt til at oplyse, hvem der er eller kan være far til barnet, hvilket Familieretshuset beder moren oplyse. Hvis moren ikke besvarer Familieretshusets henvendelse, eller hvis hun indsender mangelfulde oplysninger, indkalder Familieretshuset hende snarest og senest fire måneder efter barnets fødsel til et møde.

Hvis moren ikke oplyser, hvem der er eller kan være far til barnet, skal hun vejledes om, hvilken betydning det vil kunne have for hende og barnet,

herunder i relation til arvelige sygdomme, den anden forælders pligt til at forsørge barnet, forældremyndighed, samvær og arveret.

Hvis morens manglende opfyldelse af oplysningspligten betyder, at Familieretshuset skønner, at der er behov for at anvende tvangsmidler, skal Familieretshuset indbringe sagen for familieretten.

Inden indbringelsen af sagen for familieretten skal Familieretshuset vejlede moren om, at familieretten kan gennemtvinge hendes oplysningspligt efter reglerne om vidnetvang i § 178 i retsplejeloven.

Tilsvarende skal Familieretshuset indbringe en sag for familieretten, hvis den, der opfordres til at deltage i retsgenetiske undersøgelser i forbindelse med en faderskabssag, ikke deltager frivilligt, eller hvis personen ikke møder i sagen. Familieretten træffer bestemmelse om gennemførelse af retsgenetiske undersøgelser af sagens parter, hvis det kan have betydning for sagen.

Derudover kan en mand, som har haft seksuelt forhold til barnets mor i den periode, hvor hun blev gravid, anerkende faderskabet til barnet efter reglerne i § 14 i børneloven.

Familieretshuset har oplyst, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for faderskabssager i 2020 var 5,8 uger, og heraf blev halvdelen af afgørelserne behandlet inden for 2,6 uger. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2021 er pr. 31. maj 2021 4,8 uger, hvoraf halvdelen af afgørelserne er blevet behandlet inden for 1,3 uger. Som det ses behandles sagerne hurtig i den indledende proces i Familieretshuset, hvortil skal lægges sagsbehandlingstiden i domstolene, hvis det som beskrevet er nødvendigt at indbringe sagen for familieretten.

Som det fremgår er systemet i dag indrettet på, at faderskab skal fastslås, så et barn kan få både en mor og en far, da der er en formodning for, at det er bedst for barnet. Der er i systemet endvidere lagt op til samarbejde med sagens parter og Familieretshuset, og hvis det ikke fungerer, har Familieretshuset mulighed for at indbringe en faderskabssag for familieretten.

Da et faderskab har vidtrækkende konsekvenser, er det som nævnt centralt, at reglerne, der fastlægger faderskab, på betryggende vis sikrer overholdelse af en række sagsbehandlingsskridt og processuelle garantier for sagens parter. Efter min mening vejer disse hensyn tungt, og en hurtigere sagsbehandling bør ikke ske på bekostning af dem.

Med venlig hilsen
Astrid Krag